

DOPIŠ PRO TEBE

POTŘEBUJEME BOHA?

6/75

Zahyneme bez něho v úžasném pokroku vědy a ve vyspělé technické civilizaci? Potřebujeme opravdu Boha, světlo pro náš rozum, ochránce naší svobody a pramen vši lidské důstojnosti?

ATEISMUS MÍVAL OPORU V PŘÍRODNÍCH VĚDÁCH

Jeho mocnou oporou bylo však jen určité stadium vědy, které dnes patří minulosti. Byl to POSITIVISMUS, jenž tvrdil, že neexistuje nic, co se nedá experimentálně zjistit měřením, vážením a počítáním. Ale dnes už se přírodní vědy vzdaly požadavku, že pravdivé je jen to, co si můžeme představit. Nemůžeme si představit, že hmota se může rozptýlit v elektromagnetických vlnách, a naopak, že se z elektromagnetických vln může stát hmota.

LIDSTVO BYLO OPOJENO VÝSLEDKY VĚDY

Věřilo, že lidský rozum připraví ráj na zemi, odstraní tělesné a duševní utrpení. Zdálo se, že víra v Boha je jen dětské stadium ve vývoji vědy a že není důstojná člověka s vyspělým rozumem. Zlo se pokládalo za dědictví neuspořádaných poměrů mezi lidmi. Šířilo se přesvědčení, že lidská přirozenost je dobrá a že v nových hospodářských poměrech budou lidé stále ušlechtlejší a ušlechtlejší. Ještě generace našich rodičů vyrůstala v přesvědčení, že ideály humanismu proniknou lidmi a zušlechtí je.

A ZATÍM VIDÍME, JAK SE ZLO ROZRŮSTÁ VÍC A VÍC

Ať v krajních bestialitách, či ve stále větším egoismu a bezohlednosti. Velmi často na sebe bere tvář dobra, humanismu, pokroku atd., aby se snadněji zmocnilo i dobrých lidí a tak vytvořilo chaos, z kterého nenalézáme cestu. Nebo snad přece cesta existuje?

PODÍVEJME SE NA KŘESŤANSTVÍ!

Podstatou křesťanství je uznání závislosti na Bohu, uznání, že nás Bůh nesmírně převyšuje a to ve všem dobrém. Křesťanství nás učí, že jsme k tomuto obrazu Božímu stvoření. Znamená to, že jsme v jistém smyslu Bohu podobní, i když velmi vzdáleně a porušeně. Od něho pochází naše inteligence, náš rozum. I my jsme povoláni k tvoření – k dotváření tohoto světa. Z této moci a lidské schopnosti – darované Bohem a připodobňující nás Bohu – která se uplatnila zvláště v posledním století, vyplývá i stále lidské pokušení BÝT JAKO BŮH. Věřit jen sobě, domnívat se, že lidské možnosti jsou neomezené, neuznávat svou závislost na Bohu. Ve svém tvoření se cítí člověk vševládnoucí bytostí, přesto, že se výsledky tohoto tvoření nakonec obracejí proti němu.

TECHNICKÉ VYNÁLEZY JSOU OBOHACENÍM ŽIVOTA

Ale mohou se stát také nástrojem záhuby. Věda nestačí nahradit škody způsobené úpadkem mravnosti. Umění nenahradí duchovní radosti. Ekonomie a politika neudělají člověka ani lepším, ani šťastnějším. Přesto však moderní člověk uctívá sám sebe a chce si pomoci sám. Mythus sebezbožnění se projevuje nejvíce v sociálních fikcích, v optimistickém plánování, v plané sebedůvěře režimů, stran a ideologií.

JAK SE DOSTAT Z TOHOTO CHAOSU?

Křesťan ví, že existuje jen jediná cesta ke štěstí, k míru a řádu: VÍRA V JEŽÍŠE KRISTA A V JEHO UČENÍ. Křesťanství nenabízí člověku snadné a pohodlné řešení, zato je to řešení naprosto spolehlivé.

Znamená to práci a bdělost nad sebou, vzdávání se sebe a uvolňování místa Bohu v sobě. Znamená to hledání vůle Boží, službu bližnímu a Bohu. Věřit znamená vsadit svůj život na Boží lásku – zřít se sám sebe a přece být svobodný a bohatý. Čím víc žije člověk v souladu s Bohem, jako tanečník s hudbou, tím je svobodnější, protože čerpá svou svobodu z pramene veškeré svobody – z Boha.

ZKLAMALO KŘESŤANSTVÍ?

Dva tisíce let křesťanství je vzhledem k cíli, ke kterému míříme, velmi krátká doba. Poněvadž se na křesťanství díváme z hlediska svého krátkého života, může se nám zdát, že zklamalo, či že je překonáno. Ale ponoříme-li se hlouběji do naší víry, vidíme, že se stále vyvíjí. Člověk je svobodný – proto musí procházet bolestnými následky svých mylných rozhodnutí. Lidstvo se nemůže svobodně vyvíjet bez zklamání, bez bolesti a beze zla. S lidskou svobodou je spojena možnost odmítnout Boží volání. Tak se objevuje hřích a zlo.

KŘESŤANSTVÍ JE PROCES BOHOLIDSKÝ

Lidská stránka vývoj stále zdržuje. Zdržoval jej i názor některých církevních představitelů, že je nutné vzdalovat lid od svobodného rozhodování a nutit jej, aby přijímal křesťanství jen pasivně a často i pod nátlakem. Vedlo to jen k vnějším formám, k povrchnosti a k pokrytectví. Duchovenstvo upadalo do pokušení využít svého nadřazeného postavení k autoritativnímu postoji ve všech směrech. Lidé se mylně domnívali, že nemají užívat rozumu, jeho rozvoje a jeho tvůrčí síly. Snad i toto stadium bylo pro počáteční vývoj v Církvi nutné. Tyto doby – jako každé stadium křesťanství – přispěly také k vývoji lidstva a snad teprve my můžeme uskutečnit pravé křesťanství.

Příčinou lidského bloudění, zmatku a lidské bídy je také špatný život křesťanů a kněží. Formální, tradiční pojetí křesťanství, bez odpovědnosti a bez lásky. Pak přestává být Bůh středem a Otcem života křesťanů.

Bolestná zkušenost odkřesťanštělého světa nás nutí, aby naše cesta k Bohu a k Církvi byla intenzivnější a odpovědnější.

V MODERNÍ DOBĚ JE TĚŽŠÍ BÝT KŘESŤANEM. NĚKDY JE TO I HRDINSTVÍ.

Kdo však netouží být hrdinou? Kdo si hrdinných lidí neváží? Záleží na nás, abychom své křesťanství zakořenili hluboce v Bohu a pak ho vnesli do světa jako mocný, strhující proud lásky a moudrosti.

Je třeba křesťanství lépe znát, nejlépe z evangelií, z Nového zákona, ze solidních katechismů, z dobrých, církevně schválených knih.

Je třeba znát taktiku a metodu boje jak proti křesťanství, tak za křesťanství. Pak jej obhájíme proti často primitivním námitkám a ukážeme jeho pravou tvář. Je hanba, že nepřátelé víry obětují všechno, aby lidstvo zničili, a my, křesťané, kteří » vládneme všemi věcmi « jak praví sv. Pavel ve své Velepísni lásky, sedíme u televizorů nebo plýtváme časem jinak. Pak se nedivíme, že svět vypadá, jako by zlo vítězilo. Banda Baader Meinhof má v celém Německu jen 500 členů – a ti udržují ostatní milióny občanů ve stálém napjetí.

Musíme se naučit víc ovládat sami sebe. Pak nás tak snadno nezláká všechno, co doba nabízí, co nás rozděluje a oslabuje. Začátkem každé špatnosti a pádu bývá nevinná zvědavost – jak řekl sv. Albert Veliký.

Náš denní program at má přesný pořádek – jinak nebudeme mít čas ve věčné honičce najít čas pro Boha, pro rozhovor s ním. Bez modlitby, bez zpytování svědomí, bez svátostí víra brzo zaniká, vyprazdňujeme se a pak má do nás otevřené dveře každé pokušení, každé zlo.

Musíme stále odevzdávat svůj život Kristu, aby jej oživil. On je vinným kmenem a my jsme ratolesti. » Zůstaňte ve mně a já zůstanu ve vás. Jako nemůže ratolest nést ovoce sama od sebe, nezůstanete-li ve kmeni, stejně tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť oddělení ode mne nemůžete dělat nic. « (Jan 15, 4-5).

Z. M.